

5. Ogólną ilość jednostek ładunku i przesyłek rejestrowanych należy obliczać tylko na podstawie przychodu sumariusza.

6. W urzędach, w których stosuje się wypłatę dodatku określonego w ust. 2, pracownicy pełniący bezpośredni nadzór nad wymianą ładunku z pocztami ruchomymi otrzymują dodatek za nadzór w wysokości 2.000 zł miesięcznie. Przy zbiegu tytułów do tego dodatku i do dodatku służbowego przysługuje dodatek wyższy.

7. Dodatki ustalone w niniejszym paragrafie nie przysługują pracownikom zatrudnionym w służbie pocztowo-celnej.

8. Dodatek za pracę w rozdzielniach i przy wymianie ładunku przysługuje za czas rzeczywistego pełnienia służby. Jeżeli pracownik pełnił służbę jedynie przez część miesiąca, dodatek ulega zmniejszeniu i ustala się go przez podzielenie należności, jaka przypadałaby za cały miesiąc, przez 30 i pomnożenie przez ilość przepracowanych dni.

9. Należności z tytułów oznaczonych w ust. 1—2 winny być wypłacane za dany miesiąc kalendarzowy najdalej do dnia 10 następnego miesiąca.

§ 6. Dodatki ustalone w §§ 2—5 przysługują pracownikom niezależnie od pobieranego dodatku funkcyjnego lub służbowego, z wyjątkiem przypadku przewidzianego w § 5 ust. 6.

W razie zbiegu tytułów do różnych dodatków ustalonych w niniejszym rozporządzeniu, przysługuje pracownikom prawo do wszystkich tych dodatków, z zachowaniem przepisu § 2 ust. 3.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

201

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 28 marca 1949 r.

o dodatkach radiotelegraficznych dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 90) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, zajmującym stanowiska lub pełniącym czynności niżej wymienione, przysługują dodatki radiotelegraficzne w następującej wysokości:

Stawka	stanowisko	złotych miesięcznie
I	Radiotelegrafista zatrudniony na wymianie zagranicznej i morskiej	6.000
II	Radiotelegrafista zatrudniony na wymianie krajowej	3.500
III	Radioinżynier	6.000
IV	Radiotechnik	4.500
V	Radiomonter	3.500

§ 2. Dodatek radiotelegraficzny jest płatny miesięcznie z góry łącznie z uposażeniem.

W razie zbiegu tytułów do dodatku radiotelegraficznego i funkcyjnego lub służbowego pracownikowi przysługują dodatki wyższe.

§ 3. Prawo do dodatku radiotelegraficznego powstaje od dnia pierwszego najbliższego miesiąca kalendarzowego po objęciu czynności na stanowiskach wymienionych w § 1, gaśnie zaś z końcem miesiąca, w którym pracownik przestał je wykonywać, z wyjątkiem przypadków określonych w § 4.

§ 4. Pracownik zachowuje prawo do dodatku radiotelegraficznego w razie:

- urlopu wypoczynkowego,
- urlopu płatnego do prac społecznych,
- choroby przez okres nie przekraczający 3 miesięcy, o ile nie został wcześniej zwolniony ze stanowiska, do którego przywiązany jest dodatek radiotelegraficzny.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

202

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 28 marca 1949 r.

w sprawie zaopatrywania ludności w mięso, tłuszcze i przetwory mięsne.

Na podstawie art. 2, 5 i 6 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35,

poz. 217), art. 2 dekretu z dnia 29 września 1948 r. o zniesieniu urzędu Ministra Aprowizacji (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 360) oraz art. 15, 16 i 21 ustawy z dnia

10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43) zarządza, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa posiadające zezwolenie na prowadzenie handlu hurtowego zwierzętami rzeźnymi, mięsem, tłuszczem i przetworami mięsnymi oraz przetwórcze przedsiębiorstwa przemysłowe branży mięsnej powołuje się do współdziałania w akcji zaopatrywania ludności w mięso, tłuszcze i przetwory mięsne.

§ 2. Celem wykonania zadania określonego w § 1, przedsiębiorstwa wymienione w tymże paragrafie zobowiązują się do:

- 1) dokonywania na zlecenie Państwa lub przedsiębiorstwa albo instytucji wskazanej przez Ministra Handlu Wewnętrznego skupu i zakupu zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczów i przetworów mięsnych;
- 2) odstępowania na rzecz Państwa lub przedsiębiorstwa albo instytucji wskazanej przez Ministra Handlu Wewnętrznego części lub całości posiadanych przez nie zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczu i przetworów mięsnych;
- 3) składania przedsiębiorstwu lub instytucji wskazanej przez Ministra Handlu Wewnętrznego okresowych sprawozdań ze swej działalności w handlu zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczu i przetworów mięsnych;
- 4) ujawniania właściwej władzy lub przedsiębiorstwu albo instytucji powołanej do kontroli warunków dokonywania skupu, zakupu, sprzedaży i przetwórstwa;
- 5) poddania klasyfikowaniu zwierząt rzeźnych i mięsa według norm ustalonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego;
- 6) stawiania do dyspozycji na rzecz akcji zaopatrywania ludności środków przewozowych oraz urządzeń technicznych.

§ 3. Kontrolę wykonywania obowiązków wyszczególnionych w § 2 wykonuje Minister Handlu Wewnętrznego, który może zlecić wykonywanie kontroli przedsiębiorstwu lub instytucji przez siebie wskazanej.

§ 4. Centrali Mięśnej Centrali Spółdzielczo-Państwowej przysługują uprawnienia władz wynikające z § 2.

Zleca się Centrali Mięśnej Centrali Spółdzielczo-Państwowej ustalanie każdorazowo zakresu obowiązków wynikających z przepisu § 2 oraz wykonywanie kontroli obowiązków wyszczególnionych w tymże paragrafie.

§ 5. Dokonywany w celu odsprzedaży lub przetwórstwa zakup zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczu i przetworów mięsnych może być ograniczony zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego przez określenie, na jakim terenie lub w jakich przedsiębiorstwach oraz w jakiej ilości zakup ten może być dokonywany.

§ 6. Przewóz zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczu i przetworów mięsnych może być zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego uzależniony od uprzedniego zezwolenia. Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego określi właściwość władz lub przedsiębiorstw powołanych do udzielania zezwoleń, tryb i warunki ich udzielania oraz ilość zwierząt rzeźnych, mięsa, tłuszczów i przetworów mięsnych dopuszczoną do przewozu bez zezwolenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1948 r. w sprawie zaopatrywania ludności w mięso, tłuszcze i przetwory mięsne (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 1, poz. 3).

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

203

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 23 kwietnia 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej, Oświaty, Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów o obowiązku pracy lekarzy, lekarzy dentyków i farmaceutów w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434).

§ 2. 1. Czas przewidzianej w art. 27 ust. 1 obowiązkowej pracy lekarzy w zakładach społecznych służby zdrowia, w zakładach opieki społecznej i wychowawczych oraz w lecznictwie instytucji ubezpieczeń społecznych ustala się w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. Przewidziany w ust. 1 wymiar czasu pracy obowiązkowej obniża się:

- 1) do 36 godzin tygodniowo dla lekarzy zatrudnionych:
 - a) w sanatoriach, szpitalach i oddziałach szpitalnych dla chorych na gruźlicę otwartą,
 - b) w szpitalach i oddziałach szpitalnych dla chorych zakaźnie,
 - c) w szpitalach psychiatrycznych,
- 2) do 30 godzin tygodniowo dla lekarzy zatrudnionych:
 - a) w prosektoriach,
 - b) w zakładach anatomo-patologicznych,
 - c) w zakładach medycyny sądowej.